

Επικίνδυνη κατάσταση στο Αιγαίο και την Κύπρο από την επιθετική πολιτική της άρχουσας τάξης της Τουρκίας

Κοινός αγώνας των λαών Ελλάδας, Κύπρου και Τουρκίας ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τους ντόπιους υποτακτικούς του

Κλιμακώνεται επικίνδυνα η ένταση στο Αιγαίο και την Κύπρο, ύστερα και από το διεμβολισμό ελληνικού σκάφους του Λιμενικού από ακταιωρό της τουρκικής Ακτοφυλακής στην περιοχή των Ιμίων, λίγες μέρες μετά από παρόμοιο επεισόδιο στην ίδια περιοχή, την ίδια στιγμή που τουρκικά πολεμικά πλοία μπλόκαραν τις προγραμματισμένες γεωτρήσεις σε οικόπεδο της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης της Κύπρου.

Ο κίνδυνος να υπάρξει θερμό επεισόδιο έχει ενταθεί, όχι μόνο από το γεγονός ότι, μετά το επεισόδιο στα Ίμια, σημειώθηκε «εικονική ναυμαχία» μεταξύ ελληνικών και τουρκικών πλοίων που έσπευσαν στην περιοχή, αλλά και από τις απειλητικές δηλώσεις Ερντογάν ότι «προειδοποιούμε αυτούς που ξεπερνούν τα όρια στην Κύπρο και στο Αιγαίο να μην κάνουν το λάθος βήμα». Η άρχουσα τάξη της Τουρκίας, ενώ έχει εξαπολύσει στρατιωτική επίθεση και έχει εισβάλει στη Συρία, βομβαρδίζοντας ανελέητα τους Κούρδους στο Αφρίν, δίνοντας σε αυτήν την εισβολή την προκλητική ονομασία «κλάδος ελαίας», ταυτόχρονα κλιμακώνει την πολιτική των γκρίζων ζωνών στο Αιγαίο και αμφισβητεί τα ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα, όπως και την Κυπριακή ΑΟΖ, αναγορεύει τα Ίμια τουρκικό έδαφος, δείχνοντας έμπρακτα τι εννοεί με την «επικαιροποίηση» της Συνθήκης της Λοζάνης.

Οι επικίνδυνες εξελίξεις, αν συνδυαστούν και με τις πρόσφατες δηλώσεις του αμερικανού πρέσβη στην Ελλάδα [ότι «ανησυχεί για ένα ατύχημα στο Αιγαίο» και ότι η Ελλάδα πρέπει να δεχθεί τη «γεωπολιτική πραγματικότητα» της Τουρκίας], δείχνουν πως η κλιμάκωση της έντασης στις ελληνοτουρκικές σχέσεις υποδαυλίζεται και ενθαρρύνεται από τον ιμπεριαλιστικό παράγοντα.

Μέσα στο σκηνικό που συνθέτουν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και οι ανταγωνισμοί στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο και στα Βαλκάνια, σκηνικό έντασης και πολεμικών συγκρούσεων ανάμεσα σε χώρες της περιοχής, οι τουρκικές προκλήσεις αποτελούν ένα ακόμα παράγοντα επικίνδυνο που φέρνει πιο κοντά στη χώρα μας την απειλή του πολέμου.

Απέναντι στις εντεινόμενες πιέσεις και απειλές της αστικής τάξης της Τουρκίας, η ελληνική αστική τάξη και η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ, με μια πολιτική εθνικής υποτέλειας, προσφεύγουν στην ξένη προστασία και εξαρτούν την υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας από τη «βοήθεια» και την παρέμβαση των ξένων αφεντικών τους, ΗΠΑ-ΕΕ-NATO.

Η πολιτική της υποτέλειας, του εθνικισμού και της εναπόθεσης της επίλυσης των ελληνοτουρκικών προβλημάτων στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις εφαρμόζεται δεκαετίες από τις ελληνικές κυβερνήσεις. Έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο και θα εξακολουθήσει να οδηγεί σε νέα αδιέξοδα και εντάσεις στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, γιατί η ιμπεριαλιστική πολιτική, είτε με τη μορφή της επιδιαιτησίας, είτε με τη μορφή των «ίσων αποστάσεων», έχει σαν στόχο την υπόθαλψη των αντιθέσεων των δύο χωρών -με μόνο όριο την αποφυγή ενός ρήγματος στη νοτιοανατολική πτέρυγα του NATO- έτσι ώστε να διατηρείται ο ιμπεριαλιστικός έλεγχος σε Ελλάδα και Τουρκία.

Η πολιτική των κυρίαρχων τάξεων σε Τουρκία και Ελλάδα κυριαρχείται από το πνεύμα του εθνικισμού, την ιδεολογία που αποσκοπεί να διεγείρει το μίσος του ενός λαού ενάντια στον άλλο και να καλλιεργήσει την αντίληψη της κυριαρχίας του ενός κράτους πάνω στο άλλο. Η ένοπλη εισβολή τουρκικών στρατευμάτων

στην Κύπρο το 1974 και η συνέχιση μέχρι σήμερα της τουρκικής κατοχής πάνω από το 40% του νησιού δείχνει ως πού μπορεί να οδηγήσει η εθνικιστική και σωβινιστική υστερία.

Η ειρηνική και σταθερή επίλυση των ελληνοτουρκικών προβλημάτων, η προώθηση της φιλίας και συνεργασίας των λαών της Ελλάδας, της Κύπρου και της Τουρκίας, μπορεί να περάσει μόνο μέσα από το δρόμο της κοινής αντιπολεμικής-αντιιμπεριαλιστικής κινητοποίησης, που στρέφεται ταυτόχρονα ενάντια στην ιμπεριαλιστική πολιτική και στην πολιτική των κυρίαρχων τάξεων στις δύο χώρες.

Το περιεχόμενο και οι στόχοι που πρέπει να δώσει σ' αυτόν τον αγώνα ο λαός μας είναι:

- Η απόκρουση των παρεμβάσεων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στα ελληνοτουρκικά προβλήματα. Η αποτροπή της εμπλοκής της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και στον κίνδυνο του πολέμου που αυτοί δημιουργούν.
- Η έξοδος της Ελλάδας από NATO-ΕΕ. Το διώξιμο των αμερικανικών βάσεων.
- Η πάλη ενάντια στην πολιτική της υποτέλειας και του εθνικισμού, που εφαρμόζουν οι κυρίαρχες τάξεις και οι αντιδραστικές δυνάμεις στις δύο πλευρές του Αιγαίου.
- Η καταγγελία του τούρκικου επεκτατισμού, που εκδηλώνεται με τις συνεχείς αμφισβητήσεις ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων στο Αιγαίο και ακόμα πιο προκλητικά, τώρα, με την απαίτηση αναθεώρησης της συνθήκης της Λοζάνης, που εγείρει ζήτημα αλλαγής των ελληνοτουρκικών συνόρων.

Φλεβάρης 2018